

повинна носити механічний характер. Естопель реально функціонує в англійському праві, тому що для цього створені всі необхідні юридичні механізми і інститути, тобто присутня система певних передумов, в яких принцип естопель розкривається правильно і повно.

Список використаної літератури:

1. Електронний ресурс. URL: <http://www.legalshift.com.ua/?p=1369>
2. Alfred Thompson Denning. *McIlkenny v. Chief Constable of West Midlands*. 1980. URL: <http://www.duhaime.Org/LegalDictionary/E/Estoppel.aspx>
3. Авдеева Т. Г., Алешин В. В., Ашавский Б. М. Словарь международного права: 3-е изд. Москва, 2014. – С. 495.
4. Black's Law Dictionary, 9th ed. Bryan A. Garner, ed. St. Paul : «West Group», 2009. – С. 549.
5. Броунли Я. Международное право: Книга 2. Москва, 1977. – С. 355–357.

Ключові слова: принцип естопель, принцип добросовісності, реценція, добросовісне виконання зобов'язань.

Ключевые слова: принцип естопель, принцип добросовестности, круглосуточно, добросовестное выполнение обязательств.

Key words: principle of estoppel, the principle of good faith, reception, conscientious fulfillment of obligations.

МОХД НАРГІЗ ОСМАНІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

ПРАВОВИЙ ВИМІР МІЖНАРОДНОЇ РЕГІОНАЛІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ ФРАГМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Однією з актуальних проблем міжнародного права є його фрагментація, конкуренція між глобальними, загальними для усіх його суб'єктів нормами, і регіональною інтеграцією, яка обумовлює розробку міжнародно-регіональних норм. Питання фрагментації міжнародного права та появи міжнародного регіонального права активно розробляються зарубіжною доктриною, вітчизняні науковці також долучаються до розробки цієї проблеми.

Дослідники зазначають, що фрагментація міжнародного права пов'язана з його глобалізацією та утворенням нових міжнародних організацій, укладанням двосторонніх та багатосторонніх договорів, утворенням нових судових інституцій [1, с. 28], є «відповіддю учасників міжнародних відносин на «інтеграційний тиск, який змушує їх пристосовувати глобальну міжнародно-правову систему до власних потреб, створюючи в середині системи окремі «зручні» міжнародно-правові режими» [2, с. 4]. Новий світопорядок – це співтовариство не

атомізованих розрізнених держав, а співробітництво гетерархічних міжнародних та регіональних режимів [3, с. 44].

Сучасне міжнародне право є «творцем просторів» [4], його нинішній стан розглядають як стан «вибуху» [5] через збільшення кількості його спеціалізованих норм, виконання яких забезпечується конкретними інституційними механізмами. У 2002 році в Комісіїю міжнародного права ООН була створена спеціальна дослідницька група з метою аналізу процесів фрагментації міжнародного права, яка у 2006 році опублікувала звіт. Зокрема, у ньому зазначається, що фрагментація загального міжнародного права набуває юридичного значення тоді, коли вона супроводжується появою спеціалізованих і відносно автономних норм або комплексів норм, правових інститутів і сфер юридичної практики [6, с. 214].

Є дискусійними питання особливостей міжнародної регіоналізації, її сутнісних елементів, форм та проявів у різних частинах світу, її правової регламентації. ООН, зокрема, для угруповання країн і територій для статистичних цілей, використовує чотири класифікації: 1) відповідно до першої класифікації країни об'єднані у регіони відповідно до Цілей сталого розвитку: Африка і Західна Азія; африканські країни на південь від Сахари; Північна Центральна та Південна Азія Східна; Південно-Східна Азія; Латинська Америка і Карибський басейн Океанія; Європа та Північна Америка; 2) відповідно до другої класифікації країни об'єднані за географічним критерієм на Африку, Азію, Європу, Латинську Америку та Карибський регіон; Північну Америку та Океанії; 3) третя класифікація об'єднує країни більш розвинуті та менш розвинуті за економічним показником розвитку тості національних економік; 4) в основу четвертої класифікації покладено дані Світового банку щодо доходів душу населення. Очевидним є те, що регіоналізація міжнародно-правового простору є складним процесом, який враховує набагато більше критеріїв для виокремлення певних груп країн у регіони.

Оксфордський словник міжнародного права пропонує розглядати цей феномен крізь призму його вузького та широкого розуміння. Так, вузький підхід заснований на наявності в регіоні відмінних цінностей, покладених в основу виділення того чи іншого регіону, широкий підхід передбачає в якості класифікуючого критерію будь-яке правило, що має регіональну сферу застосування. Історично регіональне міжнародне право вперше з'явилося в першому сенсі, але воно поступово розширювалося і стало розумілося в широкому сенсі [7].

Міжнародне регіональне право також розглядають як «галузь міжнародного права, що регулює комплекс суспільних відносин держав по створенню та ліквідації регіональних об'єднань, взаємодії регіональних об'єднань з їх членами, зі співробітництва держав між собою в рамках створених ними регіональних об'єднань в різних сферах відносин, обумовлених їх цілями, а також взаємодії регіональних інституційних структур у рамках конкретного об'єднання» [8, с. 190].

Досліджуючи проблематику міжнародного регіонального права, слід мати на увазі дуже важливий концептуальний аспект розуміння

взаємозв'язків цього феномену із іншими суб'єктами міжнародного права, зокрема, міжнародними організаціями. У структурі міжнародного права виокремлюють право міжнародних організацій, яке не є тототжним міжнародному регіональному праву, вони утворюють у системі міжнародного права окремі самостійні підрозділи.

Отже, очевидним є те, що міжнародна регіоналізація у контексті фрагментації міжнародного права розвивається на основі активізації зв'язків між суб'єктами міжнародних відносин та передбачає конструювання правової реальності з урахуванням регіональних політичних, економічних особливостей, а також спільності цивілізаційних, культурологічних, ціннісних факторів їх формування та розвитку.

Список використаної літератури:

1. Залоило М. В. Фрагментация как современная тенденция развития правового пространства / М. В. Залоило // Право. Журнал Высшей школы экономики. 2020. – № 1. – С. 25–47. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/fragmentatsiya-kak-sovremennaya-tendentsiya-razvitiya-pravovogo-prostranstva> (дата обращения: 20.04.2021).
2. Плотніков О. В. Вплив міжнародних судових органів на фрагментацію міжнародного права : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Одеса, 2013. 16 с.
3. Kanwar V. International Emergency Governance: Fragments of a Driverless System / V. Kanwar // *Critical Sense. Special Issue on States of Emergency*. – 2004. – P. 40–48.
4. Fleury Graff Thibaut. Territoire et droit international / Thibaut Fleury Graff // *Civitas Europa*. – 2015/2. – № 35. – P. 41–53. URL: <https://www.cairn.info/revue-civitas-europa-2015-2-page-41.htm> (дата звернення: 20.04.2021).
5. Martineau Anne-Charlotte. La fragmentation du droit international : un renouvellement répété de la pensée? URL: <https://esil-sedi.eu/wp-content/uploads/2018/04/Martineau.pdf> (дата звернення: 20.04.2021).
6. Фрагментация международного права: трудности, обусловленные диверсификацией и расширением сферы охвата международного права / Доклад Комиссии международного права ООН Генеральной Ассамблее ООН (глава XII). URL: <http://legal.un.org/ilc/reports/2006/russian/chp12.pdf> (дата звернення: 20.04.2021).
7. Forteau M. Regional International Law / M. Forteau // *Max Planck Encyclopedias of International Law [MPIL]*. – 2006. URL: <https://opil.ouplaw.com/view/10.1093/law:epil/9780199231690/law-9780199231690-e1463> (дата звернення: 20.04.2021).
8. Курбанов А. Ф. Международное региональное право: вопросы теории и практики / А. Ф. Курбанов. – Баку : Елм, 2016. – 280 с.

Ключові слова: фрагментація міжнародного права, глобалізація, регіоналізація, інтеграція, міжнародне регіональне право.

Ключевые слова: фрагментация международного права, глобализация, регионализация, интеграция, международное региональное право.

Key words: fragmentation of International Law, globalization, regionalization, integration, International Regional Law.